

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Dei magnificentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

AT verò Deus Optimus Maximus alius rei eget Θεός μόνος ανείδής, inquit S. Basilius. Non sic lux distat à tenebris, & rei cuiusvis entitas à privatione, aut negatione, quantum Dei omnipotentia excelsa universis. Nullius ope, nullà materia, nullis instrumentis aut utitur aut eget. Απεριεργός τῶν ὅλων Θεός, ait Theodoretus. Et post, oratione de materia & mundo: ἐπί τῶν τοῖς ἄλλοις τεκνήταις ἢ ὅλη, ἢ ἄρτια, ἢ μέντοι ἢ χρόνος καὶ πόνος ἢ ἐπιτήμη, ἢ ἐπιμελεία. τῆτο τῷ Θεῷ τῶν ὅλων ἡ βουλήσις. Non enim quemquam accersit in adiutorem, nec mutuatur quidquā ab alio, sola ejus essentia ipsi sufficit, ut faciat quidquid placuerit, & sicut est per essentiam suam quod est, ita per essentiam suam habet omne quod habet. In hac purissimā & simplicissima essentia continet substantias omnes, omnia accidentia, omnes vires, virtutes, & perfectiones possibles. Unde sola applicatione omnipotentiae suae, quae ipsa ejus essentia est, immo sola voluntate, inquit Theodoretus potest facere picturam excellentissimam, constructum palatium magnificentissimum, nec ad hoc indiget

diget tempore aut labore operarii aut instru-
 mentis aut materia ulla; solo verbo produ-
 cet ex nihilo novos soles, stellas, elementa,
 Angelos, homines, bestias, imò mundos in-
 numeros hoc nostro pulchriores. Et sicut o-
 mnipotens est per essentiam suam, ita quo-
 que per essentiam suam sapientissimus, mise-
 ricordissimus, omniscius & optimus est. Nul-
 lum in Deo accidens, nihil additum, adjectū,
 nullum sustentaculum aut supplementum
 nullum adiutorium. Nullus in eo reperitur
 defectus, imperfectio nulla, nulla indigentia,
 vacuitas, infirmitas, impotentia nulla. Bona
 omnia tam perfectè possidet in quolibet per-
 fectionis suæ gradu, quàm tota immensitatis
 suæ latitudine, si quid in illo non reperitur,
 nec nomen, nec naturam boni habet, & sicut
 verissimè de Deo potest dici quod mali nul-
 la ratio in eo locum habere possit, quo sensu
 illa Psalmistæ verba de iusto prolata licet at-
 tribuere Deo: *Non accedet ad te malum & fla-
 gellum non appropinquabit tabernaculo tuo.*
 psal. 90. Ita verissimum est nullam boni ra-
 tionem abesse à Deo, alioqui prosequi illud
 posset & appetere ac de novo acquirere. Ve-
 rum nec acquirere quidquam potest, nec per-
 dere omnis expers incrementi, nullius capax
 facturæ, nullius finis, nullius initii, nullius
 aug-

angmēti & profectus, quippe qui est, ut se-
 pe jam diximus, ex seipso & per se. Promde
 necessariò est omne id quod est, quodque esse
 potest, totumque id uno eodemque habet
 modo, quo habet aut habere potest, nimirum
 quæcūque excogitari potest, ipse unus idem-
 que, & majestas & potentia & sapientia & bo-
 nitas est. Nescio quī in eandem jam sepe
 labor admirabilium Dei Optimi Maximi
 perfectionum considerationem. Profectore
 censendis iis pro eā quam inde percipio, me-
 tis dulcedine exsatiari haud posse video
 quamdiu hoc argumentum pertracto. Ho-
 minis opes immensæ non sunt, quia certis
 hæreditatis paternæ limitibus definitas acci-
 pit; scientiæ mortalium modum habent, qui
 studium cuiusque & industria statuit. At Deus
 addiscere nihil potest, quia ignorare nihil po-
 test: nemo illi conferre beneficium valet, ne-
 mo bonorum mensuram ponere, quia prior
 rem se aut posteriorem agnoscit neminem
 extra illum nihil, nihil supra illum, sed ab ipso
 & per ipsum, & in ipso sunt omnia. Verè mag-
 nus Dominus & laudabilis nimis & magni-
 dinis ejus non est finis psal. 144. Domine Deus
 mirabilis in sanctitate, immensæ majestatis
 quam elevata est magnificentia tua! Quis
 enarrabit omnia mirabilia tua! Quam mag-

na felicitas mea regi à Deo tam magno, tam potente, tam amabili, cujus indeficiens bonitas velut turris inexpugnabilis me circumdat ubique & protegit. Ad hanc supremam potentiam ac bonitatem confugiam omni tempore, in omni loco, in omnibus necessitatibus meis. Hinc accipiam consolationem in miseriis meis, firmamentum in infirmitatibus meis, auxilium in tentationibus, patientiam in doloribus, subsidium in paupertate, gaudium in tristitiâ, fortitudinem & vires in omnibus negotiis meis; & certus sum quod non derelinquar. *Deus meus in te confido, non erubescam: in te Domine speravi, non confundar in aeternum* psal. 24.

§. V.

Alia comparationes Dei cum creaturis.

Præterea non incongruè dici potest res creatas non esse, & nihil esse ob varias & consideratione dignas rationes. Et primò quidem quia creatura omnis corruptioni subiecta est & mutationi; nec quidquam creatum est stabile, oritur & occidit, crescit decrescit. Audi sapientissimum Jobum: *Mons cadens effluit & saxum transfertur de loco suo: lateres excavant aqua, & alluvione paulatim*

T

terra